



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyně JUDr. Terezou Kučerovou,
ve věci

žalobce: J. H., narozen dne X
bytem X
zastoupen JUDr. Ladislavem Kolačkovským
advokátem se sídlem Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2024, sp. zn. SZ/MPSV-2023/265043-913, č. j. MPSV-2024/49449-913,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 22. 2. 2024, sp. zn. SZ/MPSV-2023/265043-913, č. j. MPSV-2024/49449-913, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 2 600 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právního zástupce.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Z.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Českých Budějovicích (dále jen „správní orgán prvního stupně“) rozhodnutím ze dne 22. 11. 2023, č. j. 47655/2023/TAB, rozhodl ve věci opětovného posouzení nároku žalobce na příspěvek na péči tak, že snížil tento příspěvek z částky 12 800 Kč na částku 4 400 Kč měsíčně, a to od prosince 2023. Z odůvodnění rozhodnutí se podává, že kontrolou spisové dokumentace bylo zjištěno, že dne 30. 6. 2015 skončila platnost předchozího posudku o zdravotním stavu žalobce a nedošlo k jeho opětovnému posouzení. Z tohoto důvodu bylo z moci úřední zahájeno řízení o opětovném posouzení nároku žalobce na příspěvek na péči. Na základě posudku posudkového lékaře OSSZ Jindřichův Hradec bylo konstatováno, že žalobce není z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu schopen zvládat 6 základních životních potřeb podle § 9 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“) – orientace, komunikace, stravování, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost (za zvládané jsou považovány životní potřeby – mobilita, oblékání a obouvání, tělesná hygiena a výkon fyziologické potřeby – pozn. krajského soudu). Žalobce je tak dle uvedeného posudku považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve II. stupni – středně těžká závislost. Platnost posudku byla stanovena do 30. 6. 2024.
2. Shora uvedené rozhodnutí vychází mj. ze závěrů sociálního šetření ze dne 22. 5. 2023, ze kterého ve vztahu k uznaným zvládaným základním životním potřebám (mimo životní potřebu mobilita) plyne – oblékání a obouvání – matka připravuje oblečení adekvátně dle počasí, žalobce má problémy s rozeznáním rubu a líce a s vrstvením oblečení, oblékání, svlékání a obouvání realizuje za slovního doprovodu matky, manipulaci s oblečením v souvislosti s denním režimem zvládá s pomocí matky; tělesná hygiena – žalobce se sám neoholí, neumyje, matka ho musí umýt, zuby si bez dohledu nevyčistí; výkon fyziologické potřeby – na WC doprovází matka z důvodu polydipsie (nadměrné žíznivosti – pozn. krajského soudu) a hrozící konzumace vody z toalety, z uvedeného důvodu žalobce trpí taktéž inkontinencí, potřebu většinou cítí, je ale třeba dohled a kontrola, po velké potřebě se sám neutře, je třeba dohled a provedení dočištění.
3. Dalším podkladem shora uvedeného rozhodnutí je posudek posudkové lékařky OSSZ Jindřichův Hradec ze dne 19. 10. 2023, ze kterého vyplývají skutková zjištění stran dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, který je zapříčiněn středně funkčním autismem, lehkou mentální retardací, polydipsií a stavem po epi paroxysmu. Obsahem posudku je dále výčet lékařských zpráv a podkladů, popis závěrů sociálního šetření a závěrečné konstatování o nezvládnutí 6 základních životních potřeb (orientace, komunikace, stravování, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost) s tím, že žalobce je nyní osobou se středně těžkou závislostí na pomoci jiné osoby.
4. Žalobce s výsledkem posouzení zdravotního stavu okresní správnou sociálního zabezpečení nesouhlasil a dne 30. 11. 2023 podal odvolání, jehož přílohou byla, kromě zdravotního záznamu MUDr. L. M. ze dne 12. 10. 2023, obsahujícího doporučení k ponechání příspěvku na péči, také zpráva z psychologického vyšetření Národního

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Z.

ústavu pro autismus, z.ú., ze dne 19. 9. 2023, z níž plyne diagnóza dětského autismu, psychogenní kompulzivní polydipsie a lehká mentální retardace.

5. Žalovaný si za účelem posouzení stupně závislosti žalobce na péči jiné fyzické osoby vyžádal posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Českých Budějovicích (dále jen „posudková komise“), která ve svém posudku ze dne 6. 2. 2024 dospěla (ve shodě s prvostupňovým orgánem) k závěru, že žalobce nezvládá šest základních životních potřeb, a to orientaci, komunikaci, stravování, péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost, zvládá mobilitu, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu a výkon fyziologické potřeby. Žalobce je bez těžké alterace psyché (nejde o středně těžkou či těžkou retardaci), bez těžké alterace smyslů a bez těžké léze funkce horních končetin. Dle posudkové komise není důvod, aby žalobce nezvládal základní životní potřebu oblékání a obouvání, výkon fyziologické potřeby a tělesnou hygienu. Problémy stran polydipsie byly dle posudkové komise plně zhodnoceny v rámci základní životní potřeby stravování. Žalobce je na základě uvedeného osobou závislou na pomoci jiné osoby ve II stupni (středně těžká závislost).
6. Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 22. 2. 2024 potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a odvolání žalobce zamítl. Poukázal přitom na konkrétní závěry posudkové komise. K zvládané základní životní potřebě oblékání a obouvání, výkonu fyziologické potřeby a tělesné hygieně žalovaný doplnil, že tyto lze považovat za nezvládané zejména v důsledku těžké poruchy funkce či úplné ztráty duševních, mentálních, smyslových a fyzických schopností, jež by objektivně odůvodnila neschopnost zvládat základní životní potřeby, uvedené omezení však ze závěrů posudku nevyplývají. Žalovaný rovněž vymezil konkrétní facilitující prostředky, které určitá znevýhodnění vyrovnávají a napomáhají či umožňují samostatnost. Obtížné zvládání základních životních potřeb přitom dle žalovaného neznamena neschopnost dané základní životní potřeby zvládat.

II. Shrnutí žaloby

7. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 25. 4. 2024 žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.
8. Namítán je nesprávně zjištěný skutkový stav věci, posouzení zdravotního stavu žalobce totiž neodpovídá skutečnosti, v důsledku čehož je napadené rozhodnutí nezákonné. Sociálním šetřením byl namátkově a nedostatečně zjištěn určitý stav (sociální pracovníce mluvily pouze s matkou), posudek posudkové komise nezohlednil zdravotní stav žalobce (autismus a retardaci) a další okolnosti. K napadeným rozhodnutím označeným zvládaným základním životním potřebám žalobce (kromě základní životní potřeby mobilita) uvedl následující. V případě obouvání a oblékání musí být veškeré oblečení připravené, není schopen si jej zvolit dle počasí, denní doby či dalších okolností. Oblečení není schopen vrstvit, zapomíná na spodní prádlo, obléká se a zouvá i několik desítek minut, nerozezná rub a líc oblečení. V případě tělesné hygieny žalobce uvedl, že si není schopen sám vyčistit zuby ani umýt se, po vyměšování potřebuje zkontrolovat a očistit, při pomočení či pokálení není schopen si prádlo sám vyměnit a často jej schovává po místnostech. Neustálý dozor je zapotřebí v koupelně, kde bez dozoru v důsledku kompulzivní polydipsie užívá jakoukoli vodu, včetně kontaminované vody z WC. Zde dle žaloby nebyla porucha a zdravotní stav žalobce vůbec zohledněny. Žalobce není schopen zvládat ani výkon fyziologické potřeby. V důsledku kompulzivní polydipsie se

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Z.

samovolně pomoci nebo pokálí, není schopen odhadnout, kdy má vykonat potřebu a tu může učinit i na veřejnosti – musí být proto neustále dotazován. Po vykonání potřeby musí proběhnout kontrola a očištění. Z uvedených důvodů žalobce navrhl provést důkaz revizním znaleckým posudkem za účelem zhodnocení skutečného stavu věci.

9. Závěrem žalobce namítl porušení principu předvídatelnosti rozhodnutí, k tomu odkázal jak na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, tak na rozhodnutí Ústavního soudu a Soudního dvora Evropské unie.
10. Žaloba navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že zdravotní stav žalobce byl na základě veškerých dostupných lékařských zpráv objektivizován. Z takto zjištěného stavu vycházela též posudková komise, která se ve svém posudku zabývala veškerými relevantními námitkami žalobce. Žalovaný dále v podrobnostech na tento posudek jakož i na obsah napadeného rozhodnutí odkázal.
12. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Právní hodnocení krajského soudu

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Ve věci přitom rozhodl bez jednání za splnění podmínek § 51 s. ř. s.
14. Žaloba je důvodná.
15. Žalobce předně namítá nedostatečné zjištění skutkového stavu věci, má zato, že v jeho případě nelze jako zvládané označit ani tři ze zbylých základních životních potřeb – oblékání a obouvání, tělesná hygiena a výkon fyziologické potřeby (žalobce nespouje - žalovaným označenou jako zvládanou - životní potřebu mobilita). V nyní posuzované věci je tudíž sporné, zda zjištění žalovaného ohledně schopností žalobce zvládat shora uvedené tři základní životní potřeby měla oporu v podkladech pro posouzení stupně závislosti žalobce, případně zda žalovaný tyto své závěry dostatečně odůvodnil.
16. Podle § 7 odst. 1 zákona o sociálních službách se příspěvek na péči poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby.
17. Podle § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách „[o]soba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna

zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.“

18. Při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouování, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost (§ 9 odst. 1 zákona o sociálních službách).
19. Dle § 9 odst. 4 zákona o sociálních službách dále „[p]ři hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplyvá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“
20. Dle § 9 odst. 5 zákona o sociálních službách „[p]ro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.“
21. Podle § 1 odst. 4 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen „vyhláška č. 505/2006 Sb.“), pak „[z]a neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu. Přijatelným standardem se rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby“, tj. pouze v určitém základním rozsahu, nikoliv v rozsahu, v jakém by si tyto potřeby posuzovaná osoba byla bývala schopna obstarávat v případě absence zdravotního postižení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2014, č. j. 1 Ads 86/2014-40).
22. Podle § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách „[p]ři posuzování stupně závislosti osoby vychází okresní správa sociálního zabezpečení ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře.“ Ze stejných kritérií při posuzování vychází i posudková komise.
23. Dle § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb., platí, že „[p]okud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“

24. Dle písmene e) přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. za schopnost zvládat potřebu oblékání a obouvání „*považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, 3. oblékat se a obouvat se, 4. svlékat se a zouvat se, 5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem*“.
25. Dle písmene f) přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. za schopnost zvládat potřebu tělesné hygieny „*považuje stav, kdy osoba je schopna 1. použít hygienické zařízení, 2. dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, 3. provádět celkovou hygienu, 4. česat se, provádět ústní hygienu, holit se*“.
26. Dle písmene g) přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. za schopnost zvládat potřebu výkon fyziologické potřeby „*považuje stav, kdy osoba je schopna 1. včas používat WC, 2. zaujmout vhodnou polohu, 3. vyprázdnit se, 4. provést očistu, 5. používat hygienické pomůcky*“.
27. Krajský soud v intencích shora citované právní úpravy uvádí, že povinností posudkového orgánu je vycházet z objektivně zjištěného zdravotního stavu posuzované osoby. Nejvyšší správní soud pak v rozhodnutí ze dne 14. 11. 2023, č. j. 5 Ads 8/2023-25, vyjádřil přesvědčení, že „[h]odnocení funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je pojmově širší než hodnocení pouhých fyzických schopností posuzované osoby zvládat určitou aktivitu, potažmo základní životní potřebu.“
28. Judikatura Nejvyššího správního soudu pak ve vztahu ke způsobu posuzování zdravotního stavu žadatelů akcentuje, aby **odůvodnění posudku bylo opřeno o zcela individuální poznatky týkající se funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého stavu účastníka řízení na jeho schopnost zvládat základní životní potřeby, nikoliv pouze o obecné negativní vymezení, že účastník řízení netrpí závažnějšími zdravotními postiženími, která by implikovala nezvládání uvedených základních životních potřeb** (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2022, č. j. 1 Ads 482/2020-33). Jakákoli klasifikace ze své povahy skrze zobecnění zkresluje skutečnost a může tak být v určitých případech zavádějící, pokud rozhodující orgán vychází pouze z odborné klasifikace, ale nezohlední individuální okolnosti případu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2015, č. j. 4 Ads 167/2015-27). (důraz doplněn)
29. Ze záznamu o sociálním šetření v domácnosti žalobce ze dne 22. 5. 2023 se výslovně podává, že žalobce nezvládá výkon základní životní potřeby oblékání a obouvání – matka připravuje oblečení adekvátně dle počasí, žalobce má **problémy s rozeznáním rubu a líce a s vrstvením oblečení**, oblékání, svlékání a obouvání realizuje za slovního doprovodu matky, **manipulaci s oblečením v souvislosti s denním režimem zvládá s pomocí matky**; žalobce rovněž nezvládá výkon základní životní potřeby tělesná hygiena – žalobce **se sám neoholí, neumyje, matka ho musí umýt, zuby si bez dohledu nevyčistí**; žalobce nezvládá ani výkon základní životní potřeby fyziologické potřeby – na WC doprovází matka z důvodu polydipsie (nadměrné žíznivosti – pozn. krajského soudu) a hrozící konzumace vody z toalety, z uvedeného důvodu žalobce trpí taktéž inkontinencí, potřebu většinou cítí, je ale třeba dohled a kontrola, **po velké potřebě se sám neutře**, je třeba dohled a provedení dočištění. (důraz doplněn) Stejně skutečnosti matka žalobce vypověděla i v rámci psychologického vyšetření realizovaném Národním ústavem pro autismus, s.ú. dne 19. 9. 2023, které je součástí spisové dokumentace.

30. Posudková komise se s uvedenými zjištěními – v nepřítomnosti žalobce – vypořádala konstatováním, že žalobce netrpí žádným ze závažných zdravotních postižení, a proto není důvod, aby uvedené životní potřeby nezvládal (viz str. 4 posudku ze dne 6. 2. 2024). Totožný závěr převzal žalovaný do napadeného rozhodnutí (viz str. 8 rozhodnutí), k tomu pak žalovaný uvedl výčet facilitujících prostředků, které napomáhají jednotlivé životní potřeby zvládat, a dodal, že obtížné zvládání základních životních potřeb neznamena neschopnost tyto potřeby zvládat.
31. Krajský soud v intencích výše citované judikatury dospěl k závěru, že v případě žalobce nebyl skutkový stav zjištěn dostatečně. Posudek posudkové komise se přesvědčivým způsobem nevypořádává se zjištěními, která vyplynula ze sociálního šetření. Krajský soud na tomto místě zdůrazňuje, že rozpor mezi závěry posudkové komise a výstupem ze sociálního šetření, který je *sensu stricto* podkladem pro tvorbu posudkového hodnocení, není výjimečný a nezakládá tak *a priori* vadu rozhodnutí žalovaného, ten je však povinen tyto rozpory řádně zdůvodnit, v opačném případě by totiž sociální šetření postrádalo smysl (shodně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2023, č.j. 9 Ads 84/2022-18). Odůvodnění posudku musí být opřeno o zcela individuální poznatky týkající se funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého stavu účastníka řízení na jeho schopnost zvládat základní životní potřeby, nikoliv pouze o obecné negativní vymezení, že účastník řízení netrpí závažnějšími zdravotními postiženími, která by nezvládání předmětných základních životních potřeb implikovala. Jakkoli lze bez dalšího akceptovat vypořádání dopadů žalobcova onemocnění (polydipsie) na zvládání základních životních potřeb, které bylo lze promítnout toliko do základní životní potřeby stravování, ve vztahu k základním životním potřebám žalobce (oblékání a obouvání, tělesná hygiena a výkon fyziologické potřeby) není posudek přesvědčivý, neboť bez srozumitelného a skutkového zdůvodnění neguje závěry provedeného sociálního šetření, jakož i závěry některých žalobcem doložených lékařských zpráv, aniž by tyto závěry byly postaveny na srovnatelné heuristické bázi (tzn. očitým vyšetřením žalobce členy komise či novým sociálním šetřením).
32. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že sociální šetření je pouhým sběrem anamnestických údajů a popisem situace zjištěné v domácnosti posuzovaného, zatímco posudek posudkové komise vychází z objektivizovaného zdravotního stavu žadatele plynoucího ze zdravotní dokumentace, pak nelze než konstatovat, že z veškeré podkladové zdravotní dokumentace, jež je výčtem vymezena v posudku posudkové komise, vyplývá, že žalobce je z důvodu středně funkčního autismu a lehké mentální retardace plně závislý na péči své matky (viz zprávy z psychologického vyšetření NAUTIS ze dne 19. 9. 2023, zpráva z psychiatrické ambulance MUDr. M. ze dne 12. 10. 2023 a lékařský nález MUDr. Z. ze dne 28. 6. 2023). Krajskému soudu tak není zřejmé, kterým konkrétním lékařským podkladem byl žalobcův zdravotní stav a jeho vliv na zvládání základních životních potřeb objektivizován do té míry, aby bylo lze učinit závěr, že sporované tři základní životní potřeby žalobce zvládá. Krajskému soudu rovněž není zřejmé, z jakého důvodu za tohoto skutkového stavu žalovaný nepřistoupil minimálně k provedení nového sociálního šetření v domácím prostředí žalobce, případně k vyšetření jeho stavu přímo posudkovou komisí.
33. Nelze pak odhlédnout ani od skutečnosti, že žalobce byl již od 1. 1. 2007 poživitelem příspěvku na péči III. stupně (těžká závislost), jako nezvládané byly až do právní moci napadeného rozhodnutí hodnoceny základní životní potřeby tělesná hygiena a výkon

fyziologické potřeby. Povinností žalovaného, resp. posudkové komise tak bylo řádně zdůvodnit i to, z jakého důvodu došlo ke snížení stupně závislosti žalobce, tedy zda došlo oproti minulosti k natolik významnému zlepšení jeho zdravotního stavu, že bylo nutno přistoupit ke snížení stupně závislosti žalobce, a tedy ke snížení příspěvku na péči. Krajský soud v této souvislosti odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2017, č. j. 48 Ad 4/2017-36, ve kterém uvedený krajský soud ve skutkově obdobné věci shodně konstatoval, že součástí rozhodnutí správního orgánu musí být „*úvahy vysvětlující právě aplikaci § 14 odst. 4 citovaného zákona (zákona o sociálních službách, pozn. krajského soudu). Tedy odpovídající vysvětlení změny skutečností rozhodných pro určení výše příspěvku. Takové skutečnosti nepochybně mohou vyplýnout z nového posouzení zdravotního stavu posuzované osoby, avšak musí zohledňovat i dosavadní vliv zdravotního stavu na schopnost posuzované osoby samostatně zvládat základní životní potřeby, odpovídajícím způsobem popsat a vysvětlit změnu okolností a teprve v návaznosti na to vyhodnotit aktuální vliv postižení posuzované osoby na její schopnost zvládat základní životní potřeby. Jinými slovy je třeba popsat, z jakých důvodů posuzovaná osoba dříve nezvládala konkrétní základní životní potřeby, co se ve vztahu ke zvládání těchto životních potřeb změnilo, a z jakých důvodů nyní posuzovaná osoba samostatně nezvládá jiné, resp. dříve nezvládané základní životní potřeby zvládat.*“ Takové odůvodnění však napadené rozhodnutí (posudku posudkové komise) postrádá.

V. Závěr a náklady řízení

34. Krajský soud je tedy přesvědčen, že posudek vypracovaný posudkovou komisí, jakož i rozhodnutí žalovaného, trpí zásadními nedostatky, které způsobují, že napadené rozhodnutí je postaveno na nedostatečném zjištění skutkového stavu věci [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.]. Napadené rozhodnutí taktéž postrádá důvody aplikace § 14 odst. 4 zákona o sociálních službách, v důsledku čehož žalovaný zatížil toto rozhodnutí též vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].
35. Zbýlými žalobními námitkami se krajský soud z důvodu nadbytečnosti nezabýval a ze shodného důvodu nepřistoupil ani k doplnění dokazování žalobou navrhaným revizním posudkem.
36. Žalovaný je v dalším řízení právním názorem krajského soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Jeho povinností bude ve vztahu k žalobou sporovaným základním životním potřebám řádně objasnit skutkový stav věci, a to např. novým řádně provedeným sociálním šetřením v domácnosti žalobce, případně vyšetřením žalobce před posudkovou komisí. Žalovaný rovněž předestře konkrétní důvody, pro které bylo aplikováno ust. § 14 odst. 4 zákona o sociálních službách.
37. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný, který neměl v soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení.
38. Pokud jde o procesně úspěšného žalobce, v jeho případě jsou náklady řízení představovány odměnou advokáta za zastupování v řízení o žalobě za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby) ve výši $2 \times 1\,000$ Kč dle [§ 9

odst. 2, § 7 bod 3 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu] a v náhradě hotových výdajů za dva úkony právní služby v částce 2 x 300 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Celkem tedy 2 600 Kč. Tuto částku je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 12. července 2024

JUDr. Tereza Kučerová, v.r.
samosoudkyně